

او بماندم و گندیدم خطاب برو ب آنکه خدای عالمی بخش و رحیم است
 بجا حالا خطه نظر غایت می دروغ قلوب تیره چشم آینه شش
 چراک عبادت حاصله پاک المیدی در این برده غیبی بوسه
 ندای خوش او آید شد بگفته و ای عبد المطلب حالا آمدن
 بر سر فرخنده که تیرای کمران وجود اولی که در پای لطف و احسان
 اولان وجودی غیب بدرار رحمت عالمه کوهش را اولنه غنچه
 دیند که عبد المطلب کمال متوجه دولت خاندانه اولوب قریح
 باب عبادت مآب المیدی آمده او از حرم کس آید قریح با بے
 وقت بیکه حواله آید که عبد المطلب برده قریح دخی تیرا برو ب
 تیر خیرت باب تیر کوز سزی دروازه هلاک اتمی معرور در درجک
 آمده است عیال فتح باب المیدی عبد المطلب که رویه قریح طای
 جبین اولان نوصف بخش آمده نایل اولمش عبد المطلب
 اختیار اول فتح باب ابرو منطفی اولنه بادی نه اولدوغین
 سوال آنکه آمد جواب و برو ب و صریح المیش ابرو آتاش
 وضعده بولجیب آثار ملکوتیتش به قدم که کثیر خارقه سنه کوران

دست و سر را تیره
 با لطف خیار

چاک

چاک جیب حیات ایدردی دیو بست عبد المطلب دخی کوز اول برونه
 دل بند بی کور بن و سنبیل کل بوسه بوزم و کوزم سور بن و دی آمده
 سر انداخته تراوی جیب اولدوق جواب و برو ب خدمت علیه کوز
 خفی اولمیکه بر شخص ملک سیما اول جلا کوشش می بر طشت زمر و نیده
 غسل ایدوب بر قاطع سیزه کله کله صارد قدن کله بوظیف با پرو ب
 اوج کوزدک چشم خشم بی صران الذن صافوب کیمه بکوسته تیر
 برو محکم تا کیمه ایددی دو که عبد المطلبک پیرا من صییه حالن کیم
 حدت نمایان اولوب به حال دل نخل نوسایه گلشن سزای جی با جلا کوز
 پیشکامه نظاره ایددی و اقدام ایدکجا آمده اول سدارای صده شبان
 فلان خاز کوشه سنده برده نشین اجلالدر اگر فادریه کوز و ارک
 کورک ددی عبد المطلب دخی قبضه صمصام خوزیره ال اوروب
 متوجه خاز اولدی کوزدیکه بر شخص نهیب دروازه خاز تیر تیر
 ایددی طرش قریب اولدقده یا عبد المطلب تا کاهه ملائکه علیین نایب
 مقدم محرم سید لوب العجم صلی الله علیه و سلم دن فایز اولمیکه اربعه شریک
 ملازمته جبارت ایددی خیر کوزم ایدردی مهابت قابل باغ ملاحظه

سینه از رنگ وایت
 غریب از قدر کاشی
 مراد از چه امیر
 زنگار کیمه